

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

grudzień 2012

90

GŁOS PAPIEŻA: (*nagranie* – Kraków 10.06.1979) „Musicie być mocni, drodzy bracia i siostry! Musicie być mocni tą mocą, którą daje wiara! Musicie być mocni mocą wiary! Musicie być wierni! Dziś tej mocy bardziej wam potrzeba niż w jakiegokolwiek epoce dziejów. Musicie być mocni mocą nadziei, która przynosi pełną radość życia i nie dozwala zasmucać Ducha Świętego! Musicie być mocni mocą miłości, która jest potężniejsza niż śmierć”.

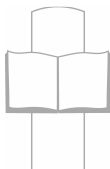
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

„BYĆ SOLĄ ZIEMI”

PROWADZĄCY: W wigilię pierwszej niedzieli adwentu rozpoczynamy nowy rok liturgiczny. Biskupi polscy zadali nam nowy temat: „Być solą ziemi”. To kontynuacja i konsekwencja poprzednich lat, w których staraliśmy się o Komunię z Bogiem i ludźmi. Jeśli Kościół w naszej świadomości stał się bardziej domem, to przychodzi czas, by do tego domu zapraszać innych, stojących na zewnątrz domu. Wraz z całym Kościołem przeżywamy też Rok Wiary: oto czas, by dawać świadectwo naszej chrześcijańskiej wiary, która – narodzona w wodzie chrztu świętego – ma być światłem dla świata i solą dla ziemi. Powierzmy Matce Bożej naszą modlitwę i refleksję nad nauczaniem bł. Jana Pawła II, który przypomina nam, że jako chrześcijanie jesteśmy odpowiedzialni za sprawy świata, że mamy być solą dla ziemi.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają pieśń, np. *Weź w swą opiekę lub Przyjdź z pokłonem, ludu Boży*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci swój smak, czymże ją posolic? Na nic się już nie przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez ludzi. Wy jesteście światłem świata. Nie może się ukryć miasto położone na górze. Nie zapala się też światła i nie stawia pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w domu. Tak niech świeci wasze światło przed ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i chwalili Ojca waszego, który jest w niebie” (Mt 5, 13-16)

PROWADZĄCY: Ojciec Święty zwraca się z tym wezwaniem Chrystusa, by być solą ziemi, szczególnie do osób świeckich. To oni mają najbardziej bezpośredni kontakt ze „światem”, stąd też ich zadanie, by nadawać życiu „chrześcijański smak”. Świeccy

uczestniczą w powszechnym kapłaństwie Chrystusa, który pragnie zjednoczyć ich ze swoją jedyną Ofiarą i posyła na świat. Słuchając tych słów u początku Adwentu pytajmy siebie, czy czujemy się odpowiedzialni nie tylko za swoje przygotowanie na przyjście Pana, ale też i innych. Co mogę jeszcze zrobić, jak uporządkować swoje życie, by było „solą ziemi”, by „smakowało” po chrześcijańsku, to znaczy: po Chrystusowemu.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy świętej (Siedlce 10 czerwca 1999 – *nagranie*): „Drodzy bracia i siostry, przez chrzest św. zostaliście włączeni w Chrystusa. Tworzyście Kościół - Jego Ciało Mistyczne. Przez was chce działać Chrystus mocą swego Ducha. On przez was pragnie "nieść ubogim dobrą nowinę, więźniom głosić wolność, a niewidomym przejrzenie" - jak czytamy u proroka. Przez was pragnie "uciśnionych odsyłać wolnymi i obwoływać rok łaski od Pana". Jako ludzie świeccy, wierni swojej tożsamości, żyjąc w świecie czynnie i skutecznie możecie ten świat przekształcać w duchu Ewangelii. Bądźcie solą, która daje chrześcijański smak życiu. Bądźcie światłem, które świeci w mrokach obojętności i egoizmu. W *Liście do Diogeneta* czytamy: "Czym dusza w ciele, tym w świecie chrześcijanie. Dusza przenika wszystkie członki ciała, chrześcijanie wszystkie miasta świata". Nowa ewangelizacja stawia przed wami wielkie wyzwania. Mój poprzednik Papież Paweł VI w Adhortacji apostołskiej *Ewangelii nuntiandi* napisał: "polem właściwym dla ewangelizacyjnej aktywności (ludzi świeckich) jest szeroka i bardzo złożona dziedzina polityki, życia społecznego, gospodarki, dziedzina kultury, nauki i sztuki, stosunków międzynarodowych, środków przekazu społecznego; do tego dochodzą niektóre dziedziny szczególnie otwarte na ewangelizację, jak miłość, rodzina, wychowanie dzieci i młodzieży, praca zawodowa, cierpienia ludzkie””.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy świętej (Lublin, 9 czerwca 1987 – *nagranie*): „Dzisiaj jest pośrodku nas obecny Chrystus. Chrystus - to znaczy namaszczony, Mesjasz - Ten, który mówi o sobie słowami Księgi Izajasza: "Duch Pana Boga nade mną, bo mnie namaścił" (61,1). Pamiętamy, że od tych właśnie słów Jezus z Nazaretu rozpoczął swe mesjańskie posłannictwo w rodzinnym mieście. My wszyscy, cały Lud Boży, mamy udział w tym "namaszczeniu" Mesjasza, które oznacza moc Ducha Świętego. Sakrament chrztu czyni nas uczestnikami posłannictwa Chrystusa, jak to przypomniał Sobór Watykański II. Wiemy też, że już przy chrzcie katechumeni zostają namaszczeni. Stają się w ten sposób uczestnikami Chrystusowego kapłaństwa, które jest "powszechne": wszyscy ochrzczeni są wezwani do składania "duchowych ofiar". Wszystkich Chrystus-Kapłan pragnie zjednoczyć ze swoją odkupieńczą Ofiarą, aby uczynić nas "wiecznym darem dla Ojca". Wszyscy też, stając się uczniami Chrystusa, jesteśmy powołani, aby przez to stawać się zarazem "solą ziemi", a także "światłem świata". W Ewangelii dzisiejszej słyszymy te dwa wspaniałe porównania, które mówią o głębokim znaczeniu powołania chrześcijańskiego”.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: (*nagranie c.d.*) „Czyż nie są "solą ziemi" te chrześcijańskie rodziny, wśród których wzrastają powołania kapłańskie czy zakonne? Te zdrowe rodziny, gdzie młodzi czują "smak" ewangelicznej prawdy i życia w duchu tej prawdy! Czyż

nie są "światłem świata" te wspólnoty Ludu Bożego - parafie i inne środowiska, gdzie "światła... nie stawia się pod korcem, ale na świeczniku, aby świeciło wszystkim": i bliskim, i także dalekim. Bo Chrystus mówi: "Niech świeci wasze światło przed ludźmi". "A światłem tym są dobre uczynki" (tamże): życie zgodne z wiarą! Czy nie są "światłem i solą ziemi" ci wierzący, którzy we wszystkich dziedzinach życia, zwłaszcza w środowisku pracy, starają się wprowadzać w czyn zasady Ewangelii, sprawiedliwości, solidarności?"

WSZYSZY: Śpiewają pieśń, np. *Wy jesteście na ziemi światłem Mym lub Otwórzcie serca, tchnienie daje Bóg.*

PROWADZĄCY: „Bądźcie solą, która daje chrześcijański smak życiu”, prosi nas Ojciec Święty. Rozważając tajemnicę Zwiastowania patrzmy na Maryję, która jako pierwsza Wierząca pozwala Bogu działać w swoim życiu. Niech nam uprasza łaskę dobrego przeżycia Adwentu, życia zgodnego z wiarą.

WSZYSZY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają pieśń, np. *Z dawna Polski Tyś Królową lub Naucz nas, Panie, pełnić Twoją wolę.*

JAN PAWEŁ II - APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: W kolejnych fragmentach homilii Ojca Świętego usłyszymy o dwóch postawach, bez których nie można być „solą ziemi”. One są też warunkiem życia w pokoju i jedności z bliźnimi. Pierwsza to zdecydowany wybór Boga jako Kogoś najważniejszego w życiu, druga to modlitwa jako konieczne przygotowanie do dawania świadectwa Jezusowi. Wsłuchajmy się w jego słowa.

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. (Kraków 13 sierpnia 1991 – *nagranie*): „Adwent oznacza skierowanie ku przyszłości. [...] Liturgia dzisiejsza ukazuje nam jeszcze jednego pielgrzyma samotnego. Jest to prorok Eliasz, który uchodząc przed zemstą okrutnej królowej Izebel, żony Achaba, zatrzymał się na pustyni, skrajnie wyczerpany, prosząc Boga o śmierć. Tenże Eliasz, prorok Boga żywego, podjął walkę z fałszywymi prorokami, którzy starali się sprowadzić lud na drogi bałwochwalstwa. Eliasz zaklął Izraelitów w tych słowach: "Dopókiż będziecie chwiać się na obie strony? Jeżeli Jahwe jest [prawdziwym] Bogiem, to Jemu służcie, a jeżeli Baal, to służcie jemu!". Jahwe potwierdził słowo proroka tak, że cały lud mógł się przekonać o tym, że On jest prawdziwym Bogiem, a nie Baal. Po tej próbie wiary, która była jawnym sądem Bożym na oczach wszystkich, Eliasz musi uchodzić przed zemstą zapiekłej czcicielki Baala, królowej Izebel. [...] Myślmy o próbach naszego czasu. Nieznane jest człowiekowi współczesnemu takie bałwochwalstwo, jak za czasów Eliasza. Próby wiary przeszły długą ewolucję. Dziś nie stawia się pytania: "Jeśli Jahwe jest Bogiem, idźcie za Nim, jeśli Baal, idźcie za nim". Dziś usiłuje się sprawę uczynić zasadniczo nieważną. [...] Jakże aktualne jest to, co pisze Apostoł w Liście do Efezjan: "Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym zostaliście opieczutowani na dzień odkupienia. Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew (...), znieważanie - wraz z wszelką złością (...). Przebaczajcie sobie [nawza-

jem], tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie" [...] "Nie zasmucajcie Ducha Świętego!"

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy.

LEKTOR: Z homilii podczas liturgii Słowa (Gorzów Wielkopolski, 2 czerwca 1997 – nagranie): „Bracia Polscy poprzez swoją daninę krwi, którą złożyli Panu u początków naszej historii, chcieli powiedzieć wszystkim, którzy po nich będą, że aby dawać świadectwo o Chrystusie, trzeba się do tego przygotować. Rodzi się ono bowiem, dojrzewa i uszlachetnia w atmosferze modlitwy, owej głębokiej i tajemniczej rozmowy z Bogiem. Na klęczkach! Nie można ukazywać Chrystusa innym, jeżeli wcześniej się Go nie spotka we własnym życiu. Tylko wówczas świadectwo to będzie miało prawdziwą wartość. Stanie się zaczynem dla ludzkości, solą ziemi i światłem rozjaśniającym mroki naszym braciom kroczącym po ścieżkach tego świata. "Któż nas może odłączyć od miłości Chrystusowej?" Tak woła dzisiaj św. Paweł. Niech to wołanie przeniknie do głębi serca i umysłu. Bądźcie czujni, aby was nic od tej miłości nie odłączyło. Żadne fałszywe hasła, błędne ideologie ani pokusa pójścia na kompromis z tym, co nie jest z Boga, czy też szukanie własnych korzyści. Odrzućcie wszystko, co tę jedność niszczy i osłabia. Bądźcie wierni Bożym przykazaniom i zobowiązaniom chrzcielnym”.

WSZYSCY: Można zaśpiewać pieśń, np. *Pan blisko jest, oczekuj Go* lub *Ma dusza pragnie Boga* lub *Szukam, o Panie, Twojego Oblicza*.

PROWADZĄCY: Prośmy, by Duch Święty, który osłonił Maryję i sprawił w Niej cud Wcielenia, działał z wielką mocą także w naszym życiu, jednając świat z Bogiem.

Wszyscy: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi*. Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- „Musicie być mocni wiarą”. Duchu Święty, przymnóż nam wiary, abyśmy patrzyli na życie w świetle wiary i jej mocą budowali więzi między ludźmi, nie żywiąc w sercu razy i wybacząc krzywdy.
- „Musicie być mocni nadzieją”. Duchu Święty, ożywiaj nadzieję w chrześcijanach zgorzkniałych, którzy zapomnieli o perspektywie Twego przyjścia, aby ufni w Twoje królowanie z zapałem czynili dobro wokół siebie.
- „Musicie być mocni miłością”. Duchu Święty, czyn gorącą miłość we wszystkich rodzinach, aby promieniowały świadectwem życia chrześcijańskiego.
- „Bądźcie czujni, aby was nic nie odłączyło od miłości Chrystusa”. Duchu Święty, spraw, abyśmy nigdy nie utracili „soli” Jezusowej miłości w naszym życiu.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojcze nasz”, śpiewają pieśń, np. *Bóg jest miłością* lub *Oto Pan Bóg przyjdzie* lub pieśń do bł. Jana Pawła II.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: *Barka*.

s. Agnieszka Koteja, albertynka